

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

4 юли 2019 година*

„Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Превози — Регламент (ЕО) № 1013/2006 — Член 2, точка 1 — Директива 2008/98/ЕО — Член 3, точка 1 — Понятията „превоз на отпадъци“ и „отпадъци“ — Партида от стоки, предназначени първоначално за продажба на дребно, които са върнати от потребители или вече не се поддържат в асортимента на продавача“

По дело C-624/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от *Gerechtshof Den Haag* (Апелативен съд Хага, Нидерландия) с акт от 22 септември 2017 г., постъпил в Съда на 6 ноември 2017 г., в рамките на производство по дело

Tronex BV,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев (докладчик), председател на състава, Т. von Danwitz и С. Vajda, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 декември 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Tronex BV, от R. G. J. Laan, advocaat,
- за Openbaar Ministerie, от W. J. V. Spek и L. Boogert, в качеството на представители,
- за нидерландското правителство, от М. К. Bulterman, А. М. de Ree и С. S. Schillemans, в качеството на представители,
- за австрийското правителство, от G. Hesse, в качеството на представител,
- за норвежкото правителство, от С. Anker и I. Meinich, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от Е. Manhaeve, F. Thiran и Е. Sanfrutos Cano, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, точка 1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172) във връзка с член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3).
- 2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство срещу Tronex BV, което е обвинено за превоз на партида отпадъци от Нидерландия до Танзания в нарушение на разпоредбите на Регламент № 1013/2006.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 1 от Регламент № 1013/2006 гласи:

„1. Настоящият регламент установява процедури и режими за контрол върху превоза на отпадъци, в зависимост от произхода, местоназначението и маршрута на превоза, вида на превозваните отпадъци и вида третиране, което се прилага върху отпадъците на тяхното местоназначение.

2. Настоящият регламент се прилага по отношение на превози на отпадъци:

[...]

в) изнесени от Общността към трети страни;

[...]“.

- 4 Съгласно член 2 от този регламент:

„По смисъла на настоящия регламент:

1. „отпадъци“ е съгласно определението в член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12/ЕО [на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45)]“.

[...]

35. „незаконен превоз“ означава всеки превоз на отпадъци, извършен:

- а) без нотификация до всички заинтересовани компетентни органи съгласно настоящия регламент; или

б) без съгласието на засегнатите компетентни органи в съответствие с настоящия регламент; [...]

[...]“.

5 Член 3, параграф 1 от посочения регламент гласи следното:

„Превозите на следните отпадъци са предмет на процедурата на предварителна писмена нотификация и съгласие, както е определено в разпоредбите на настоящия дял:

а) ако са предназначени за операции по обезвреждане:

всички отпадъци;

[...]“.

6 В член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12 е определено понятието „отпадък“. Съгласно член 41, първа алинея от Директива 2008/98 тя отменя и заменя Директива 2006/12, считано от 12 декември 2010 г. Съгласно член 41, трета алинея от Директива 2008/98 във връзка с приложение V към нея, трябва да се приеме, че позоваванията на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12 се тълкуват вече като позовавания на определението на понятието „отпадък“ по член 3, точка 1 от Директива 2008/98.

7 Член 3 от Директива 2008/98 предвижда:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи;

[...]“.

Нидерландското право

8 Съгласно член 10.60, втора алинея от *Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer)* (Закон за правилата относно някои общи въпроси в областта на закрилата на околната среда (Закон за опазване на околната среда) от 13 юни 1979 г. (*Stb.* 1979, № 442) е забранено извършването на действия като посочените в член 2, точка 35 от Регламент № 1013/2006.

9 Съгласно член 1a, точка 1° от *Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten* (Закон за установяване на правила за досъдебното и съдебното разследване и преследване на стопански престъпления) от 22 юни 1950 г. (*Stb.* 1950, № 258) нарушаването на тази забрана представлява стопанско престъпление, което е наказуемо в съответствие с предвиденото в член 6 от този закон.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

10 Запитващата юрисдикция, *Gerechtshof Den Haag* (Апелативен съд Хага, Нидерландия), е сезирана с жалба от *Tronex*, търговец на едро с остатъчни партии от електронни изделия, срещу присъда на *Rechtbank Rotterdam* (Районен съд Ротердам, Нидерландия). На първа инстанция на *Tronex* е наложено условно наказание глоба за превоз на отпадъци в нарушение на разпоредбите на

Регламент № 1013/2006. Установено е, че на 10 февруари 2014 г. дружеството е възнамерявало да превози партида електрически или електронни изделия (наричана по-нататък „разглежданата партида“) към трето лице, установено в Танзания. Разглежданата партида, купена за сумата от 2 396,01 EUR се състои от електрически кани за вода, парни ютии, вентилатори и електрически самобръсначки. В по-голямата си част уредите са в оригиналните си кутии, но някои от тях са без опаковка. От една страна, става въпрос за уреди, върнати от потребители въз основа на предоставената за съответния уред гаранция, а от друга страна — за стоки, които например поради промяна на асортимента на търговеца вече не се поддържат. Освен това някои уреди са дефектни. Превозът се осъществява без нотификация или съгласие в съответствие с Регламент № 1013/2006.

- 11 Пред запитващата юрисдикция *Openbaar Ministerie* (прокуратурата на Нидерландия) твърди, че уредите, от които се състои разглежданата партида, вече не са годни за нормална продажба на потребители, поради което доставчиците на *Tronex* се „освобождават“ от тях. Поради това ставало въпрос за „отпадъци“ по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98. Обстоятелството, че тези уреди все още имат остатъчна стойност и *Tronex* фактически плаща определена сума за тях, било ирелевантно в това отношение. Поради това превозът на тази партида „отпадъци“, предназначена за установено в Танзания трето лице, трябвало да отговаря на произтичащите от Регламент № 1013/2006 изисквания.
- 12 *Tronex* оспорва дадената от прокуратурата квалификация на уредите, от които се състои разглежданата партида, като „отпадъци“. Твърди, че доставчиците на това дружество не се „освобождават“ от тези уреди по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98, а ги продават като обикновени стоки, които имат определена стойност на пазара.
- 13 При тези обстоятелства *Gerechtshof Den Haag* (Апелативен съд Хага) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) а) Следва ли търговец на дребно, който в съответствие със сключено с неговите доставчици споразумение им предоставя обратно предмет, върнат от потребител или вече неподдържан в предлагания асортимент (тоест предметът се предоставя обратно на вносителя, на търговеца на едро, на дистрибутора, на производителя или на лицето, от което този предмет е получен), да се разглежда като притежател, който се освобождава от посочения предмет по смисъла на член 3, точка 1 от [Директива 2008/98]?
 - б) От значение ли е за отговора на [първи въпрос, буква а)] обстоятелството, че в това отношение става въпрос за предмет с лесно отстраним недостатък или дефект?
 - в) От значение ли е за отговора на [първи въпрос, буква а)] обстоятелството, че в това отношение става въпрос за предмет с недостатък или дефект от такъв мащаб или с такава тежест, че предметът вече не е годен или не може да се използва за първоначално предвидената му употреба?
 - 2) а) Следва ли търговец на дребно или доставчик, който на свой ред продава на определен купувач (на остатъчни партии) даден предмет, върнат от потребител или вече неподдържан в предлагания асортимент, да се разглежда като притежател, който се освобождава от посочения предмет по смисъла на член 3, точка 1 от [Директива 2008/98]?
 - б) От значение ли е за отговора на [втори въпрос, буква а)] какъв е размерът на покупната цена, която следва да заплати купувачът на търговеца на дребно или на доставчика?
 - в) От значение ли е за отговора на [втори въпрос, буква а)] обстоятелството, че в това отношение става въпрос за предмет с лесно отстраним недостатък или дефект?
 - г) От значение ли е за отговора на [втори въпрос, буква а)] обстоятелството, че в това отношение става въпрос за предмет с недостатък или дефект от такъв мащаб или с такава тежест, че предметът вече не е годен или не може да се използва за първоначално предвидената му употреба?

- 3) а) Следва ли купувач, който на свой ред продава голяма партида, състояща се от изкупени от търговци на дребно или доставчици стоки, върнати от потребители или вече неподдържани в предлагания асортимент, на трето лице (в чужбина), да се разглежда като притежател, който се освобождава от стоквата партида по смисъла на член 3, точка 1 от [Директива 2008/98]?
- б) От значение ли е за отговора на [трети въпрос, буква а)] какъв е размерът на покупната цена, която следва да заплати третото лице на купувача?
- в) От значение ли е за отговора на [трети въпрос, буква а)] обстоятелството, че някои от стоките, включени в партидата, са с лесно отстраними недостатъци или дефекти?
- г) От значение ли е за отговора на [трети въпрос, буква а)] обстоятелството, че в партидата са включени и стоки с недостатъци или дефекти от такъв мащаб или с такава тежест, че съответният предмет вече не е годен или не може да се използва за първоначално предвидената му употреба?
- д) От значение ли е за отговора на [трети въпрос, буква в)] или [на трети въпрос, буква г)] какъв процент са дефектните стоки от цялата партида с продадените на третото лице стоки? При положителен отговор, наличието на какъв процент се оказва решаващо?“.

По преюдициалните въпроси

- 14 С въпросите си, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали превозът към трета държава на партида електрически и електронни уреди като разглежданите в главното производство, които първоначално са били предназначени за продажба на дребно, но са били върнати от потребителя или по различни причини са върнати от търговеца на неговия доставчик, трябва да се счита за „превоз на отпадъци“ по смисъла на член 1, параграф 1 във връзка с член 2, точка 1 от Регламент № 1013/2006 и член 3, точка 1 от Директива 2008/98.
- 15 Съгласно член 1, параграф 2, буква в) от Регламент № 1013/2006 Регламентът се прилага по отношение на превози на отпадъци, изнесени от Съюза към трети страни.
- 16 По отношение на понятието „отпадък“ следва да се припомни, че член 3, точка 1 от Директива 2008/98 дефинира това понятие като всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи.
- 17 Съгласно постоянната практика на Съда квалифицирането като „отпадък“ зависи преди всичко от поведението на притежателя и значението на думите „да се освободи“ (решение от 12 декември 2013 г., *Shell Nederland*, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 18 Що се отнася до израза „да се освободи“, от постоянната практика на Съда също така следва, че той трябва да се тълкува, като се има предвид целта на Директива 2008/98, която съгласно съображение 6 от нея се състои в минимизирането на отрицателните последици от образуването и управлението на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда, и с оглед на член 191, параграф 2 ДФЕС, който гласи, че политиката на Съюза в областта на околната среда има за цел постигането на високо равнище на защита и се основава на принципите на предпазните мерки и превантивните действия. Следва, че думите „да се освободи“ и следователно понятието „отпадък“ по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98 не могат да се тълкуват стеснително (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., *Shell Nederland*, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 38 и цитираната съдебна практика).

- 19 От разпоредбите на Директива 2008/98 следва, че думите „да се освободи“ обхващат едновременно „оползотворяване[то]“ и „обезвреждане[то]“ на вещество или предмет по смисъла на член 3, точки 15 и 19 от тази директива (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 20 По-конкретно наличието на „отпадък“ по смисъла на Директива 2008/98 трябва да се прецени с оглед на всички обстоятелства, като се има предвид нейната цел и се съблюдава да не се наруши нейната ефикасност (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 21 Така определени обстоятелства могат да са указания за наличието на действие, намерение или задължение за „освобождаване“ от вещество или предмет по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98 (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 41).
- 22 Най-напред следва да се обърне особено внимание на обстоятелството дали въпросният предмет или вещество не е или вече не е полезен на своя притежател, поради което този предмет или вещество представлява тежест, от която той иска да се освободи. Ако това действително е така, съществува опасност притежателят да се освободи от държания от него предмет или вещество така, че да причини вреда на околната среда, по-конкретно като го изостави, изхвърли или обезвреди по неконтролиран начин. В случай че спада към понятието „отпадък“ по смисъла на Директива 2008/98, за този предмет или вещество ще се прилагат разпоредбите на тази директива, което означава, че неговото оползотворяване или обезвреждане трябва да се извърши, без да застрашава здравето на човека и без да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 23 В това отношение релевантен критерий при преценка дали представляват отпадък по смисъла на Директива 2008/98 е степента на вероятност за повторно използване на дадена вещ, вещество или продукт без действия по предварителна преработка. Вероятността за такова повторно използване е голяма, ако извън обикновената възможност за повторно използване на разглежданата вещ, вещество или продукт е налице икономическа изгода за притежателя да направи това. При подобна хипотеза въпросната вещ, вещество или продукт не може вече да се разглежда като бreme, от което неговият притежател търси начин да „се освободи“, а като същински продукт (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2007 г., Комисия/Италия, C-263/05, EU:C:2007:808, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 24 По никакъв начин не може да се обоснове прилагането на разпоредбите на Директива 2008/98 — които целят да се гарантира, че извършването на операциите по оползотворяване и обезвреждане няма да застраши здравето на човека и че няма да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда — към вещи, вещества или продукти, които притежателят иска да експлоатира или да продава при благоприятни условия, независимо от каквато и да е операция по оползотворяване. При все това с оглед на задължението да се даде широко тълкуване на понятието „отпадък“ следва да се приеме, че се обхващат само хипотезите, при които повторното използване на въпросната стока или вещество е не само евентуално, но и сигурно, без за тази цел да е необходимо преди това да се извършат процесите на оползотворяване на отпадъци, посочени в приложение II към Директива 2008/98, което запитващата юрисдикция следва да провери (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 53 и цитираната съдебна практика).

- 25 Запитващата юрисдикция, която единствена е компетентна да прецени фактите по висящото пред нея дело, трябва в крайна сметка да провери дали притежателят на въпросния предмет или вещество е имал действително намерението да „се освободи“ от него, като вземе предвид всички конкретни обстоятелства в случая и следи за спазването на целта, посочена в Директива 2008/98. Въпреки това Съдът трябва да предостави на тази юрисдикция полезни насоки за разрешаването на поставения на разглеждане пред нея спор (вж. в този смисъл решения от 3 октомври 2013 г., *Brady*, C-113/12, EU:C:2013:627, т. 47 и от 12 декември 2013 г., *Shell Nederland*, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 48).
- 26 В настоящия случай следва да се провери дали електрическите уреди, от които се състои разглежданата партида, трябва да се разглеждат като „отпадъци“ към момента, в който са открити от нидерландските митнически органи.
- 27 В това отношение, ако Tronex е придобило уредите, които в предходен момент вече са станали отпадъци, и не е пристъпил към тяхното оползотворяване или обезвреждане, следва да се приеме, че извършва превоз на отпадъци в нарушение на съответните разпоредби от Регламент № 1013/2006.
- 28 Все пак, що се отнася до посоченото от запитващата юрисдикция обстоятелство, че електрическите уреди, от които се състои разглежданата партида, вече не са били годни за първоначално предвидената за този вид уреди в ново състояние употреба от техните притежатели, търговци на дребно, търговци на едро или вносители, следва да се подчертае, че това обстоятелство може да е показател, че разглежданата партида представлява тежест, от която доставчиците искат да „се освободят“.
- 29 Що се отнася до обстоятелството, че тези уреди имат остатъчна стойност и Tronex е платило определена сума за тях, съгласно постоянната практика на Съда понятието „отпадък“ не трябва да се схваща като изключващо веществата или предметите, които имат търговска стойност и могат да имат повторна икономическа употреба (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., *Shell Nederland*, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 30 Съмненията на запитващата юрисдикция се дължат по-специално на обстоятелството, че макар тези уреди в по-голямата си част да са били в оригиналните си опаковки, някои от тях са били разопаковани. Всъщност разглежданата партида се състои, от една страна, от електрически уреди, върнати от потребителите въз основа на предоставената за уреда гаранция, и от друга страна, от уреди, които например поради промяна на асортимента вече не се поддържат от търговеца на дребно, търговеца на едро или вносителя. Някои от уредите са и дефектни.
- 31 В това отношение единствено обстоятелството, че продавачът и купувачът са квалифицирали продажбата като такава на партида и тази партида съдържа уреди, които следва да се считат за отпадъци, не означава, че всички съдържащи се в тази партида уреди са отпадъци.
- 32 От една страна, по отношение на стоките, които вече не се поддържат в асортимента на търговеца на дребно, търговеца на едро или вносителя и все още са в неотворена оригинална опаковка, е възможно да се приеме, че става въпрос за нови стоки, за които може да се предполага, че са в изправно състояние. Такива електрически уреди могат да се приемат за пазарни продукти, които могат да се търгуват нормално и по принцип не представляват тежест за техните притежатели съгласно припомнената в точка 22 от настоящото решение съдебна практика.

- 33 Преписката, с която разполага Съдът, не съдържа данни, въз основа на които да се направи изводът, че техните притежатели имат намерение „да се освободят“ от посочените уреди по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98. Все пак запитващата юрисдикция следва да провери дали няма данни за съмнение относно изправното състояние на тези стоки.
- 34 От друга страна, що се отнася до върнатите въз основа на гаранцията електронни уреди, следва да се отбележи, че връщането, извършено съгласно договорна клауза и в замяна на възстановяване на цената на покупката, не може да се приравни на бракуване. Всъщност, когато потребителят връща несъответстваща вещь, за да получи възстановяване в изпълнение на гаранцията съгласно договора за продажба на тази вещь, не би могло да се приеме, че този потребител иска да предприеме действия за обезвреждане или оползотворяване на вещь, от която има намерение „да се освободи“ по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98. Впрочем следва да се добави, че при обстоятелства като тези в главното производство опасността потребителят да се освободи от тази вещь по начин, който може да навреди на околната среда, е малка (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2013 г., Shell Nederland, C-241/12 и C-242/12, EU:C:2013:821, т. 46).
- 35 Все пак такова връщане въз основа на предоставената за уреда гаранция не позволява да се установи дали в този контекст повторното използване на въпросните електрически уреди е сигурно, както изисква припомнената в точка 24 от настоящото решение съдебна практика. Следователно, за да се определи опасността притежателят да се освободи от вещта по начин, който може да навреди на околната среда, трябва да се провери дали тези електрически уреди, върнати въз основа на предоставената за уреда гаранция, могат, ако имат дефекти, все още да бъдат продадени без поправка, за да се използват в съответствие с първоначално предвидената им употреба, и дали това повторно използване е сигурно.
- 36 Напротив, ако дефектите, които следва да бъдат поправени, засягат такъв уред така, че той да не може да се използва в съответствие с първоначално предвидената му употреба, той представлява за неговия притежател тежест, и поради това следва да се счита за отпадък, доколкото не е сигурно, че притежателят действително ще го ремонтира. Както отбелязва Европейската комисия в писменото си становище, наличието на съмнения относно обстоятелството, че дадена вещь все още може да бъде продадена, за да бъде използвана в съответствие с първоначално предвидената ѝ употреба, е определящо за квалификацията ѝ като „отпадък“.
- 37 Поради това цената на необходимия ремонт, за да може съответната вещь отново да се използва в съответствие с първоначално предвидената ѝ употреба, е без значение, когато, от една страна, единствено обстоятелството, че вещьта не е в изправно състояние, представлява тежест за притежателя ѝ, и от друга страна, ако, както е видно от предходната точка, бъдещото ѝ използване съгласно тази употреба не е сигурно.
- 38 Ето защо следва да се приеме, че наличието на дефект, който прави съответната стока неизползваема в съответствие с първоначално предвидената ѝ употреба, може да бъде доказателство, че повторното използване на такова изделие не е сигурно.
- 39 В това отношение следва да се отбележи, че начинът, по който притежателят възприема даден недостатък или дефект, може да укаже за наличието на действие, намерение или задължение да се освободи от съответната вещь. Следователно, когато той продава или прехвърля тази вещь на трето лице, без предварително да е установил изправното ѝ състояние, следва да се приеме, че посочената вещь представлява за притежателя тежест, от която се освобождава, така че тази вещь следва да се квалифицира като отпадък по смисъла на Директива 2008/98.

- 40 За да докаже, че уредите, които са повредени, не са отпадъци, притежателят на въпросните уреди следва да установи, че повторното им използване е не само евентуално, а сигурно, и да удостовери, че е извършил необходимите предварителни проверки или ремонти в това отношение.
- 41 Освен това притежателят, който възнамерява да прехвърли уреди като разглежданите в главното производство на трето лице, следва да гарантира чрез подходяща опаковка, че изправното им състояние няма да се наруши в резултат на щети при превоза. При липсата на такава опаковка следва да се приеме, че доколкото притежателят приема риска тези уреди да бъдат увредени по време на превоза, той възнамерява да се освободи от тях.
- 42 Както посочва генералният адвокат в точка 42 от заключението си, такова задължение за проверка и евентуално за ремонт и опаковане представлява мярка, пропорционална на целта на Директива 2008/98.
- 43 С оглед на изложените по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че превозът към трета държава на партида електрически и електронни уреди като разглежданите в главното производство, които първоначално са били предназначени за продажба на дребно, но са били върнати от потребителя или по различни причини са върнати от търговеца на неговия доставчик, трябва да се счита за „превоз на отпадъци“ по смисъла на член 1, параграф 1 във връзка с член 2, точка 1 от Регламент № 1013/2006 и член 3, точка 1 от Директива 2008/98, ако партидата съдържа уреди, чието изправно състояние не е предварително установено или които не са подходящо защитени срещу щети при превоза. Напротив, стоки, които вече не се поддържат в асортимента на продавача и са в неотворена оригинална опаковка, при липса на доказателства в обратен смисъл не следва да се разглеждат като отпадъци.

По съдебните разноски

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Превозът към трета държава на партида електрически и електронни уреди като разглежданите в главното производство, които първоначално са били предназначени за продажба на дребно, но са били върнати от потребителя или по различни причини са върнати от търговеца на неговия доставчик, трябва да се счита за превоз на отпадъци по смисъла на член 1, параграф 1 във връзка с член 2, точка 1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци и член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви, ако партидата съдържа уреди, чието изправно състояние не е предварително установено или които не са подходящо защитени срещу щети при превоза. Напротив, стоки, които вече не се поддържат в асортимента на продавача и са в неотворена оригинална опаковка, при липса на доказателства в обратен смисъл не следва да се разглеждат като отпадъци.

Подписи